

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XV. An nescitis, quoniam non estis vestri? empti enim estis pretio magno.
1. Cor. 6. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Verum est, *Verbum* in sacris litteris satis frequenter significare rem quamcunque, quia quæcunque res Domino non amplius quam verbo stetit. Et ideo cum dicitur, ut fugias superbiam *in sensu & in verbo*, etiam secundò significatur, ut illam fugias tam quoad interna, quam quoad externa, quod est omni ex parte servari mundum à *delicto maximo*.

6. Considera, cum Superbia peccatum sit maxime spirituale, dici vix posse, quam facile te occultet instar aspidis malignæ vel inter ipsa bona opera. Necessè igitur est tantò magis invigilare tibi, ut eam procul removeas. Unde vides non dici: *Superbia nunquam dominetur in tuo sensu, aut in tuo verbo*. Sed: *Superbia nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari*

permittat. Quia fieri nequit, ut non aliquando improvisa te occupet, tibi que dominetur. Sed quid ages? statim expelles, cum advertis, vel exercendo actum aliquem demissionis contrarium, vel saltem, si sit importuna, contemnendo, & aliò mentem divertendo. Ceterùm ò quam infelix eris, si unquam illi pacto aliquo te permiseris. Repentè ibis in perditionem, an scire cupis, quam DEUS oderit superbiam? Hoc tibi sufficiat. Nullus Medicorum sapientum ad curandum genus morbi periculosum permittit, ut æger incidat in aliud genus mali, nisi istud longè sit minus altero. Et DEUS tamen ad curandum superbium permittit, ut sæpius in ea peccata prolaborur, quorum sceleritas est manifesta, & sic illum humiliat.

XV.

An nescitis, quoniam non estis vestri? empti enim estis pretio magno. 1. Cor. 6. 19.

1. Considera quam verum sit te non esse tuum, quia emptus es à Domino tanto pretio, quantum est sacratissimus ejus sanguis. Et ideo ò quantam illi facis injuriam, cum de te pro arbitrio disponis! Isti oculi non sunt tui, istæ aures non sunt tuæ, ista lingua non est tua, & sic per cetera differendo. Quale igitur dubium esse potest, nihil omnino tui aliter impendi oportere nisi in obsequium illius, cujus es.

2. Considera beneficium, quod

DEUS tibi præstitit, cum te redimere dignatus est. An fortè tui indigebat? aut non erat sine te æquè beatus, æquè gloriosus, & magnus? Solum te redemit bono tuo, ut liberaret de potestate Satana, Tyranni, proditoris. *Liberavit pauperem à potente.* Ps. 71. 12. *Pauperem*, inquam, à quo quid commodi speraret? Vide igitur agendi modum, quem tenuit. Ceteri primò quærunt ab eo, qui ad alium Dominum transivit, an redire velit ad servitium, & tum redimunt. Ille priùs te

redemit, & tunc querit, an reverti velis ad servientium. *Revertere ad me, quoniam redemi te.* Il. 44. 22. Quis ergo non videt, quantum vel ex hoc ipso capite crescat obligatio, ut nolis esse tuus?

3. Considera prodigam charitatem, quã usus est Dominus in te redimendo. Numquid enim satis erat vel unam dari stillam sanguinis? Et tamen profudit totum, ut nec stillam sibi retineret. Si tu cerneres posse gemmam mille nummis emi, & tamen venditori solvi decem millia, nonne crederes emptorem insanire pro gaudio, quod ejus gemmã detur adire possessionem. Quid igitur de JESU credes? Poterat ille te a Patre obtinere etiam sine profusione sanguinis, solis lachrymis, solis precibus: *Postula à me, dicebatur illi, & dabo tibi gentes hereditatem tuam.* En ut te consequi potuit, instar hereditatis, cujus facillima est adeptio. Non ibi laborandum, non sudandum: aliquando dormientibus advenit. Et tamen, ut te haberet, vitam dare voluit inter tam atrocia tormenta. Quis ergo dubitet te emptum pretio magno? & tamen tu tenuis esse ipsius?

4. Considera, quomodo hinc erudendum firmum animi decretum totum te impendendi honori Divino, absque ullã proprii comodi habitã ratione. Cum igitur pro DEO suscipiendum est iter, dic pedibus tuis, etsi fatigentur, meminerint, cujus sint. Id ipsum proportionem servatã dic oculis

tuis & auribus, cum necesse est magnificentiam pro DEO, omisã scilicet videre vel auditu illius, quod videre vel audire non oportet. Idem dic linguarum, si forte laborare vellet non pro DEO, sed ad comparandam faciendam laudem. Verbo omnibus ram mentis quã externis sensibus dic, ipse non esse Dominos sui. *An nescitis, quoniam non estis vestri? Empti enim estis pretio magno.*

5. Considera, quemadmodum non est corpori parcendum, cum non tantum, sed JESU Christi, ita eandem ob causam sedulo custodiendam animam. Cum domi tuã reperitur pretiosum Crystallum, quod spectat in Principem tuum, nonne majore cura studioque custodis, quã si ad te pertineret? Sic ergo & anima tua ab omni custodienda periculo. Passim audis tibi dici, ut curam habeas diligentem de salute animã, quia agitur de anima, quã sit tua. *Custodite sinceritẽ animas vestras.* Deut. 4. 15. Ego hac quidem vice dicam tibi contrarium. Nempe ut curam geras de salute animã. Quare? quia illa non est tua, sed Domini tui. *An nescitis, quoniam non estis vestri: empti enim estis pretio magno.* Hęc est nobilissima ratio, quã te moveat ad fugiendum infernũ, ut Christo serves, quidquid ipsius est.

